

การพัฒนาเนื้อดินเทอราคอตตา เพื่อใช้เป็นเนื้อดินปั้น ในงานอุตสาหกรรมของตกแต่ง กรณีศึกษา ดิน อ่างก่อลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

The Development Terracotta Bodies Clay Cast study by Local Clay
Lam Plai Mat District, Buriram Province.

วีระ เนตราทิพย์ 1
Weera Natratip 1

บทความวิจัย

เนื้อดินในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทั่วไปจะมีลักษณะเป็นดินแดงเป็นส่วนใหญ่ รวมถึงดินในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ และจากการสำรวจดินแดงในแหล่งธรรมชาติ โดยทั่วไป ผลการวิเคราะห์แตกต่างกันออกไป บางชนิด มีทรายในเนื้อดินมากบางชนิดมีความเหนียว เนื้อละเอียด ปริมาณของแร่ธาตุในดินแต่ละแหล่งแตกต่างกันไปด้วยซึ่งทำให้สีภายหลังการเผาแตกต่างกันออกไป เช่น สีเหลือง สีส้มนวล สีแดง สีแดงเข้ม สีน้ำตาล เป็นต้น (ไพจิตร อิงศิริวัฒน์. 2541 : 59)

ดินแดงหรือดินท้องถิ่นของ จังหวัดบุรีรัมย์ นับเป็นดินที่สามารถใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาได้สังเกตจากกลุ่มเตาโบราณกระจายอยู่ทั่วไปและมีโรงงานอิฐที่ใช้ในงานก่อสร้าง ขนาดใหญ่และขนาดกลางเกิดขึ้นหลายโรง แต่ละโรงจะใช้วิธีการอัดรีดขึ้นรูปด้วย

เครื่องจักรเป็นส่วนใหญ่ ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ที่เผาอุณหภูมิต่ำ ประมาณ 800 – 1,000 องศาเซลเซียส มีความแกร่งพอสมควร มีสีออกแดงส้มสด เนื่องจากมีแร่เหล็กผสมอยู่ในเนื้อดินสูง นับได้ว่าเป็นดินในท้องถิ่นอีกชนิดหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะตัวแสดงความ เป็นพื้นบ้าน ได้เป็นอย่างดี มีสีสวยงาม แต่ปัจจุบันนี้ การนำดินชนิดนี้มาใช้มีเพียงการทำอิฐและกระเบื้องเท่านั้น จึงเป็นที่น่าเสียดายคุณค่าของเนื้อดินซึ่งถ้าหากมีการทดลองพัฒนา เนื้อดิน เพื่อใช้ผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดอื่นนอกเหนือจากการผลิตอิฐ และกระเบื้องแล้ว ก็อาจจะได้ เนื้อดินที่สามารถสร้างงานเครื่องปั้นดินเผาเป็นรูปแบบอื่นได้ โดยใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นเป็นวัตถุดิบหลัก (ปราโมทย์ ปิ่นสกุล. 2548 : 2)

จากสภาพปัญหาและปัจจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้มีแนวคิดที่จะนำดินเหนียวอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ มาพัฒนาเป็นเนื้อดินปั้น จึงจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงพัฒนาเนื้อดินโดย เฉพาะการเตรียมเนื้อดินให้เหมาะสมกับการขึ้นรูป ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ทางด้านเนื้อผลิตภัณฑ์ เพื่อทำเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบอื่นที่หลากหลาย นอกเหนือจากการผลิตอิฐและกระเบื้องที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน คือ นำเนื้อดินมาขึ้นรูปผลิตภัณฑ์เป็นของประดับตกแต่ง โดย ยังคงลักษณะเด่นของเนื้อดินท้องถิ่นไว้ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าของวัตถุดิบในท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดสำนึกและเห็นความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนตามนโยบายรัฐบาลที่มุ่งส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนช่วยสร้างรายได้ให้ประชาชนในท้องถิ่น และช่วยลดปัญหาการเข้าไปขายแรงงานในเมืองใหญ่ได้ส่วนหนึ่ง

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อันดับแรกผู้วิจัยได้นำเนื้อดินผู้วิจัย ได้แบ่งลำดับขั้นตอนออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การทดลองหาอัตราส่วนผสมของเนื้อดินปั้นจากอัตราส่วนผสมของวัตถุดิบจำนวน 9 จุด ผสมเนื้อดินตามสูตร และทดสอบสมบัติทางกายภาพวิเคราะห์ผล

ตอนที่ 2 การทดลองทำผลิตภัณฑ์ตัวอย่างจากอัตราส่วนผสมของเนื้อดินปั้นจุดที่ดีที่สุด

ตอนที่ 1 เริ่มตั้งแต่ การสำรวจข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารงานวิจัยและจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแหล่งวัตถุดิบ ที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการเก็บตัวอย่างดินพื้นบ้านอำเภอลำปลายมาศ ทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพเพื่อนำมาทดลอง ทำเนื้อดินตามกระบวนการทางเซรามิกส์ โดยผู้วิจัยและนักศึกษาผู้ช่วยนักวิจัยสาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์ ทำการทดลองในห้องปฏิบัติการ สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์เมื่อได้วัตถุดิบจากแหล่งแล้วนำมาทำการทดสอบทดลองหาสูตรอัตราส่วนผสมของเนื้อดินที่เหมาะสมเพื่อใช้เป็นเนื้อดินปั้นในการขึ้นรูปด้วยมือ และแบบแป้นหมุน ทำเป็นผลิตภัณฑ์ของประดับตกแต่งตามกระบวนการทางเซรามิกส์เผาที่อุณหภูมิ 1,000 องศาเซลเซียส ทำการวิเคราะห์ผล สรุปผลการวิจัย ประเมินศักยภาพของดินพื้นบ้านอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อใช้เป็นเนื้อดินปั้นทำเป็นผลิตภัณฑ์ของประดับตกแต่ง

การหาอัตราส่วนผสมของเนื้อดินปั้น โดยการหาอัตราส่วนผสมจากการผสมตัวอย่างจากทฤษฎีเชิงเส้น (Line Blend) ได้ส่วนผสมที่มีวัตถุดิบ 2 ชนิด ได้แก่ ดินอำเภอลำปลายมาศจังหวัดบุรีรัมย์ กับดินดำ กำหนดจุดในการทดลอง 9 จุด

ตารางที่ 1 แสดงอัตราส่วนผสมทั้ง 9 สูตร

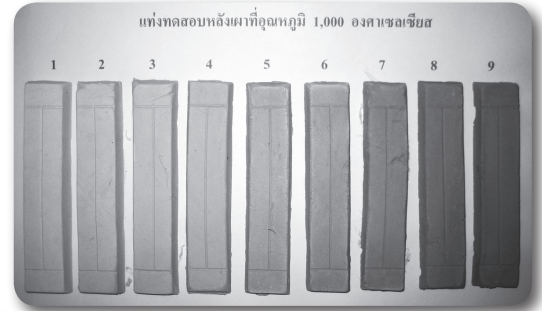
สูตรที่ แหล่งดิน	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ลำปลายมาศ	10	20	30	40	50	60	70	80	90
ดินดำ	90	80	70	60	50	40	30	20	10
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100

เมื่อได้อัตราส่วนผสมของวัตถุดิบทุกตัว ที่อุณหภูมิในระดับ 1,000 องศาเซลเซียส แล้ว ทุกจุดจะเท่ากับ 100 หน่วย ได้โดยไม่หลอมละลาย สีของเนื้อดินสูตรที่ 1, 2

อัตราส่วนผสมของวัตถุดิบจำนวน 9 จุด และสูตรที่ 3 มีสีขาวครีม สูตรที่ 4, 5 และสูตรที่ 6 มีสีน้ำตาลอ่อน และสูตรที่ 7 และสูตรที่ 8 สีออกน้ำตาลอ่อน และสูตรที่ 9 มีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อนำไปทดสอบค่าการหดตัวของเนื้อดินพบ ว่าทุกสูตรมีค่าการหดตัวค่อนข้างน้อยซึ่งเป็น ลักษณะเด่นของเนื้อดินชนิด เทอราคอตต์ และสูตรที่มีการหดตัวมากที่สุด คือสูตรที่ 9 หดตัวร้อยละ 10.7 และสูตรที่มีการหดตัวน้อย ที่สุดคือสูตรที่ 1 มีค่าการหดตัวร้อยละ 7.58 เมื่อนำแห้งทดสอบไปทดสอบค่าการดูดซึมน้ำ พบว่าเนื้อดินทุกสูตรที่มีค่าดูดซึมน้ำค่อนข้าง มากเนื่องจากเป็นเนื้อดินที่เผาในอุณหภูมิต่ำ และสูตรที่มีค่าการดูดซึมน้ำน้อยที่สุดคือสูตร ที่ 9 คือดูดซึมน้ำร้อยละ 11.21 สูตรที่มีค่า การดูดซึมน้ำมากที่สุดคือสูตรที่ 1 คือ ดูดซึมน้ำร้อยละ 20.18 เมื่อนำแห้งทดสอบ ไปทดสอบค่าความแกร่งของเนื้อดิน พบว่าสูตรที่มีค่าความแกร่งมากที่สุด คือ สูตรที่ 9 มีค่าความแกร่งที่ 263.52 กิโลกรัมต่อ

ตารางเซนติเมตรสูตรที่มีค่าความแกร่งน้อยที่สุด คือ สูตรที่ 1 มีค่าความแกร่งที่ 136.46 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ซึ่งผลการทดลองครั้งนี้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อดินเซรามิกส์ ชนิดเทอร์ราคอตต้า กล่าวคือเนื้อดินที่ผ่านการเผาแล้วมีค่าการหดตัวน้อย เนื้อดินจะมีค่าความแกร่งน้อยด้วยเนื้อดินมีความพรุนตัวมากจึงมีค่าการ ดูดซึมน้ำสูง และเนื้อดินชนิดเทอร์ราคอตต้าจะมีความแกร่งไม่มากนัก

จากผลการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกสูตรที่ 6 ซึ่งมีอัตราส่วนผสมระหว่างดินล้าปลายมาศซึ่งเป็นวัตถุดิบในท้องถิ่นมากถึงร้อยละ 60 และดินดำร้อยละ 40 ซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนการผลิตได้เป็นอย่างมาก และเมื่อนำเนื้อดินไปทดลองขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน เนื้อดินสูตรที่ 6 สามารถขึ้นรูปได้ดีมาก เมื่อทำทดสอบสมบัติทางกายภาพของเนื้อดินหลังการเผาแกร่งแล้วเนื้อดินมีสีน้ำตาลอ่อน มีค่าการหดตัวของเนื้อดินอยู่ที่ร้อยละ 8.96 มีค่าการดูดซึมน้ำร้อยละ 12.59 และมีค่าความแกร่งของเนื้อดิน 231.43 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ของเนื้อดินเซรามิกส์ ชนิดเทอร์ราคอตต้า คือมีค่า การหดตัวน้อย ค่าการดูดซึมน้ำมากกว่าร้อยละ 5 มีค่าความแกร่งน้อยเมื่อเคาะแล้วจะเสียง ไม่กังวาน มีสีน้ำตาลอ่อนจนถึงน้ำตาลเข้ม

ภาพที่ 1 แท่งทดสอบหลังเผาที่อุณหภูมิ 1,000 องศาเซลเซียส

ผลวิเคราะห์การนำเนื้อดินปั้นผสมเนื้อดินล้าปลายมาศที่ได้จากการพัฒนาคือสูตรที่ 6 ไปทดลองใช้ขึ้นรูปด้วยมือ หรือแบบอิสระและการขึ้นรูปแบบแป้นหมุนนั้นสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

การขึ้นรูปด้วยมือ หรือแบบอิสระ

การขึ้นรูปแบบอิสระหรือการขึ้นรูปด้วยมือ เป็นวิธีการขึ้นรูปที่ทำกันมาแต่อดีตและยังคงใช้ได้ในปัจจุบัน วิธีการขึ้นรูปด้วยมือนี้เหมาะกับการผลิตงานประเภทศิลปะหัตถกรรมที่ไม่เน้นเรื่องของปริมาณและรูปทรงที่จะต้องให้เหมือนกันในทุกส่วนผลการวิเคราะห์เนื้อดินปั้นผสมเนื้อดินล้าปลายมาศที่ใช้ขึ้นรูปด้วยมือสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การขึ้นรูปด้วยการบีบ กดเมื่อนวดดินดีแล้วเนื้อดินมีความเหนียวดีเหมาะในการขึ้นรูปคือไม่แข็งหรือนิ่มจนเกินไปสามารถปั้นให้เป็นก้อนกลม และกดดินให้เป็นช่องตรงกลางแล้วบีบริดดินขึ้นเป็นผนังสูงขึ้น ความหนาสม่ำเสมอควรปรับดินให้ได้รูปทรงตามต้องการได้

2. การขึ้นรูปด้วยดินแผ่น เนื่องจากเนื้อดินมีความเหนียว ทำให้สามารถใช้ไม้รีดดินให้เป็นแผ่นซึ่งมีความหนาสม่ำเสมอ การตัดดินแผ่นและการต่อประกอบให้เป็นรูปทรงต่างๆ และเนื้อดินสามารถคงรูปได้ การเชื่อมต่อกันควรกดให้สนิทแน่นสม่ำเสมอซึ่งจะช่วยให้รอยต่อติดสนิทยิ่งขึ้นและไม่เกิดการแตกร้าว

3. การขึ้นรูปด้วยดินเส้น เริ่มด้วยการคลึงดินให้เป็นเส้นยาวมีขนาดเท่ากับความหนาที่สม่ำเสมอและขดเป็นรูปฐานของผลิตภัณฑ์เมื่อได้ฐานแล้วจึงขดดินเป็นชั้นๆ ทุกชั้นต้องติดดินเข้าด้วยกันให้เรียบร้อย การขึ้นรูปด้วยดิน เส้นนี้บางครั้งใช้ทำภาชนะขนาดใหญ่ๆ โดยใช้เส้นดินขนาดใหญ่เรียงเป็นชั้นจากนั้นแต่งให้เป็นรูปร่างด้วยการใช้ไม้และก้อนหินทุบให้เป็นรูปทรงที่ต้องการก็ได้ ซึ่งเนื้อดินล้าปลายมาศ สามารถขึ้นรูปแบบอิสระหรือการขึ้นรูปด้วยมือได้อย่างดี

การขึ้นรูปด้วยมือทั้งสามวิธีนี้อาจนำมาใช้ร่วมกันได้ ขึ้นอยู่กับการออกแบบของผู้ทำการผลิตข้อสำคัญคือในการผลิตงานชิ้นเดียวกันจะต้องใช้เนื้อดินชนิดเดียวกัน การขึ้นรูปในบางครั้งมีส่วนประกอบหลายส่วนและต้องนำแต่ละส่วนมาติดเข้าด้วยกันเช่น การติดดินระหว่างเส้นดินเดิมและเส้นดินใหม่ จะต้องทำรอยขูดขีดหรือบากส่วนที่จะติดกันทั้งสองด้านก่อนและทาด้วยน้ำดินให้เรียบร้อย น้ำดินที่ใช้จะต้องทำจากเนื้อดินประเภทเดียวกัน การทาน้ำดินบนรอยขูดขีดทั้งสองข้างเพื่อปรับ

ความชื้น

และทำให้ดินบริเวณที่จะติดกันยุบและอ่อนนุ่มขึ้น เมื่อนำดินมาประกบกันแล้วจะต้องกดดินเล็กน้อยจะทำให้เนื้อดินติดเป็นเนื้อเดียวกันได้แน่นขึ้นจากนั้นตกแต่งให้เรียบร้อย เก็บไว้ในถุงพลาสติกหรือที่ควบคุมความชื้น ลักกระยะหนึ่งจะช่วยให้รอยต่อสนิทยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2 ผลิตภัณฑ์ของตกแต่งที่ขึ้นรูปด้วยมือหรือแบบอิสระ

การขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน

จากการนำเนื้อดินสูตรที่ 6 มาทำการขึ้นรูปแบบแป้นหมุนสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. คุณสมบัติด้านความเหนียว พบว่าเนื้อดินที่ได้จากการทดสอบมีความเหนียวอยู่ในระดับดีมาก เหมาะสำหรับการขึ้นรูปแบบแป้นหมุน ซึ่งต้องใช้ดินที่มีความเหนียวเป็นหลัก และจากการทดสอบความเหนียวของเนื้อดินเบื้องต้น โดยการคลึงเนื้อดินเป็นเส้นขนาดเท่าแท่งดินสอ แล้วพันรอบนิ้วมือแล้วเนื้อดินไม่มีการแตกร้าว ซึ่งแสดงว่าเนื้อดิน

นั้นมีความเหนียวเพียงพอสำหรับการขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน

2. คุณสมบัติด้านการทรงตัวของชิ้นรูปพบว่าเนื้อดินที่ได้จากการทดลอง เมื่อนำมาปั้นขึ้นรูปด้วยแป้นหมุนเบื้องต้นด้วยการตั้งดินให้ได้ศูนย์ (Centering) โดยใช้มือซ้ายกดก่อนดินในทิศทางที่ก้อนดินนั้นหมุนทวนแล้วใช้นิ้วหัวแม่มือ กดดินแล้วดึงขึ้นหลาย ๆ ครั้ง ข้อคอกและแขนไม่แกว่งช่วงนี้ต้องใช้ความเร็วรอบสูง ใช้น้ำช่วยในการหล่อลื่น พบว่าเนื้อดินที่ผ่านการทดสอบนั้นสามารถกดและดึงตั้งให้ได้ศูนย์เป็นอย่างดี

3. การขึ้นรูปกรวย (Coning Up) เมื่อตั้งเนื้อดินให้ได้ศูนย์แล้วใช้มือขวาทับมือซ้าย ให้นิ้วมือเกยประสานกันแล้วใช้อุ้งมือทั้งสองข้างกดดิน รัศพลายนิ้วทั้งสองข้างเข้าหากัน และรีดดินขึ้นช้า ๆ ปรากฏว่าเนื้อดินสามารถรีดขึ้นสูงให้เป็นลักษณะทรงกรวยได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากในอัตราส่วนผสมของเนื้อดินมีปริมาณดินดำเพียงพอ ที่ทำให้เกิดความเหนียวของเนื้อดิน

4. การเปิดก้นหลุม

(For ing the Bottom)

ใช้หัวแม่มือขวา กดตรงศูนย์กลางแล้วค่อย ๆ เปิดให้เป็นหลุม โดยใช้น้ำหยดเพื่อให้ลื่นและดินไม่ติดมือ ดินที่นำมาทดสอบ มีความสะดวกต่อการ บีบเป็นรูปทรงได้ง่ายสามารถเปิดปากให้กว้าง (Opening Up) โดยใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือ ข้างซ้ายบีบรัดผนังดินที่นำมาทดสอบให้เปิด

กว้างออก ประคองมือขวาไม่ให้เสียทรง ทำได้ดี เนื้อดินเหนียวเหนียวไม่หนีศูนย์

5. การดึงรูปทรงขึ้น (Drawing Up) ใช้นิ้วมือซ้ายกดผนังด้านในประคองด้วย นิ้วมือขวาวางระดับนิ้วมือขวาและมือซ้าย ให้ตรงกัน ดินที่นำมาทดสอบสามารถรีดดินขึ้นให้เป็นทรงกระบอกมีความสูงและหนาได้ดี พร้อมทั้งจะทำการรีดผนังให้บางลงและสูงขึ้น (Thinning) ทำโดยวิธีการเดียวกันกับการดึงรูปทรงแต่ใช้ปลายนิ้วมือขวากดต่ำกว่านิ้วมือซ้าย แล้วรีดผนังดินขึ้นไปอย่างช้าๆ เพื่อให้ได้รูปทรงกระบอกที่มีผนังบางลง ปรากฏว่า ดินที่นำมาทดสอบรีดได้บางตามที่ต้องการ และมีจุดเด่นคือ มีระยะเวลาในการรีดได้นาน ดินทรงตัวในขณะที่ต้องใช้น้ำช่วย ไม่ยุบตัวง่าย รีดผนังดินได้หลายครั้ง

6. การจัดรูปทรง (Forming) การจัดรูปทรงให้มีลักษณะเครื่องเคลือบดินเผาบุรีรัมย์ โดยใช้นิ้วหัวแม่มือข้างหนึ่งสอดเข้าภายใน และอีกมือหนึ่งอยู่ภายนอกใช้ปลายนิ้วประคองจัดเนื้อดินสามารถจัดแต่งให้เป็นรูปทรงในลักษณะต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

ขั้นตกแต่งหรือขั้นสำเร็จ (Finishing)

ดินที่นำมาทดสอบสามารถขูดขีดตกแต่ง ในขณะที่เป็นดินหมาดหรือปั้นติดกตทาบ ประทับการเชื่อมต่อดินทำได้อย่างสะดวก มีการแตกร้าวก่อนเผา น้อยมาก

ภาพที่ 3 การทดลองขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองพบว่าอัตราส่วนผสม คัดเลือกสูตรที่ 6 ซึ่งมีอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมในการทำเนื้อดินชนิด ดั้งต่อไปนี้

เอราคอตตา โดยการสุมตัวอย่างจากทฤษฎี ดินล้าปลายมาศ ร้อยละ 60 ดินดำเชิงเส้น (Line Blend) ใช้วัตดูดิบ 2 ร้อยละ 40 ซึ่งมีทดสอบสมบัติทางกายภาพชนิด ได้แก่ ดินล้าปลายมาศและดินดำ ของเนื้อดินหลังการเผาแกร่งแล้วเนื้อดินกำหนดจุดในการทดลอง 9 จุด ทดลองบดผสม มีสีน้ำตาลอ่อน มีค่าการหดตัวของเนื้อดินในห้องปฏิบัติการ และเผาที่อุณหภูมิ 1,000 อยู่ที่ร้อยละ 8.96 มีค่าการดูดซึมน้ำร้อยละองศาเซลเซียส โดยใช้เตาไฟฟ้า และวิเคราะห์ 12.59 และมีค่าความแกร่งของเนื้อดินผลหลังเผาแล้วทำการสรุปได้ดังนี้ 231.43 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ซึ่งอยู่

ภาพที่ 4 ผลิตภัณฑ์จากการขึ้นรูปแบบอิสระ และแบบแป้นหมุนที่อุณหภูมิ 1,000 องศาเซลเซียส

ในเกณฑ์ของเนื้อดินเซรามิกส์ชนิด เทอราคอตต้า คือมีค่าการหดตัวน้อย ค่าการดูดซึมน้ำมาก และมีค่าความแกร่งน้อย เมื่อเผาแล้วเสียงไม่กังวานมีสีน้ำตาลอ่อน จนถึงน้ำตาลเข้ม และเมื่อนำเนื้อดิน ไปทดลองขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน เนื้อดิน สูตรที่ 6 สามารถขึ้นรูปได้ดีมาก เนื้อดิน มีความละเอียดเหนียว การขึ้นรูป ตั้งศูนย์ จับศูนย์ เจาะรีดและดึงขึ้นรูปได้ดี เหมาะสำหรับ เนื้อดินที่ใช้ในการงานเครื่องปั้นดินเผา ได้ต่อไป

จากการนำเนื้อดินที่ได้จากการพัฒนา มาทำการขึ้นรูปแบบอิสระหรือการขึ้นรูป

ด้วยมือ และแบบแป้นหมุนกล่าวโดยสรุป สามารถวิเคราะห์ได้ว่าเนื้อดินอำเภอลำปลายมาศนั้นเนื้อดินมีศักยภาพในการขึ้นรูป ทั้งสองวิธีได้ดี กล่าวคือ เนื้อดินมีความเหนียว เนียน นุ่ม สามารถ บีบ กด รีดดินให้เป็นแผ่น และคลึงให้เป็นเส้น มีความหนาสม่ำเสมอ การต่อประกอบให้เป็นรูปทรง ต่าง ๆ ได้อย่างดี สำหรับการขึ้นรูปแบบแป้นหมุนนั้น เนื้อดินตั้งศูนย์ได้ง่ายทรงตัวได้ดีมาก จัดแต่งรูปทรงได้ง่าย สามารถปั้นเป็นชิ้นงานได้ทุกขนาด ตั้งแต่ งานขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถที่จะนำไปใช้การผลิตในเชิงอุตสาหกรรมได้

บรรณานุกรม

- กิติชัย ระมิงค์วงศ์. (2543). *การพัฒนาเนื้อดินเทอราคอตต้าที่ใช้เป็นเนื้อดินปั้น และเนื้อดินหล่อแบบ งานอุตสาหกรรมตกแต่ง*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทวี พรหมพุกษ์. (2532). *เครื่องเคลือบดินเผาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ปราโมทย์ ปิ่นสกุล. (2548). *การทำเนื้อดิน สโตนแวร์อุณหภูมิต่ำจากเนื้อดิน อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ปรีดา พิมพ์ขาวขำ. (2538). *เซรามิกส์*. พิมพ์ครั้งที่ 4 . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพจิตร อังศิริวัฒน์. (2537). *รวมสูตรเคลือบเซรามิก*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- . (2541). *เนื้อดินเซรามิก*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องเคลือบดินเผา ภาคเหนือ. (2538). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเซรามิกส์*. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
- สุรศักดิ์ โกลิยพันธ์. (2534). *น้ำเคลือบเครื่องปั้นดินเผา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อายุวัฒน์ สว่างผล. (2543). *วัตถุดิบที่ใช้ แพร่หลายในงานเซรามิกส์ (Raw Materials of Ceramics)*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อุษณีย์ มาลี. (2549). *เซรามิกส์เบื้องต้น*. บุรีรัมย์ : คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.